

så derefter, når skovklimaet er blevet skabt, kan plante de hjemmehørende arter, er jeg er enig med hr. Albrechtsen i, at man skal gøre.

Regeringen er optaget af at hjælpe de egne af landet, der har mistet deres skov, til at få deres skov tilbage og få en bedre skov i bytte. Vi pålægger hele befolkningen at være med til at yde dette solidarisk. Det eneste modkrav, vi stiller, er, at det skal være kvalitet, at der fortsat skal være skov, og at skovnæringen medvirker til selv at skaffe sig det fornødne forsikringsmæssige grundlag. Kunne man ikke bare lave den frivillig? Jamen den ville aldrig nogen sinde få det omfang og den betydning for fremtidige situationer, hvis det blev en frivillig ordning.

Det var en interessant diskussion at lytte til før, for erhvervslivet har flere pligtige forsikringer. Hvis man har ansatte f.eks., så har man både arbejdsskadeforsikringsordning som pligt, man har ulykkesforsikring som pligt. Hvis man er privat borger, har vi netop her i Folketinget i forbindelse med lovgivningen om forurennet jord indført pligt til at forsikre sig, hvis man har en olietank i haven. Det stemte de borgerlige partier for i sin tid.

Hvorfor skal så de skovejere, der nu får en kæmpehjælp fra det øvrige samfund, ikke også have pligt til at sørge for, at samfundet ikke står over for et erhverv, der er lige så nøgent i fremtiden, som skoverhvervet var ved det her. Jeg synes, det er et rimeligt synspunkt.

Det er i øvrigt det samme synspunkt, vi har, når det drejer sig om stormflodsordningen, som det her jo bliver en del af, hvis forslaget går igennem, hvor det jo netop er dem, som har en forsikring, som vil blive omfattet af det.

Nu er det jo sådan, at selv om man siger, at det kun er en pligt for de huse, der har prioritetsgæld, så er det jo stort set rundt regnet alle danske huse, der har en brandforsikring. Altså, uanset hvor tåbelig man i øvrigt kan være her i livet, så tror jeg ikke, der er nogen husejere, der er ved deres fulde fem, som ikke sørger for at have en brandforsikring.

Fru Lis Greibe sagde det helt rigtigt, synes jeg, og fru Peschardt gentog, at selvfølgelig må vi lytte til argumenter, og selvfølgelig er vi interesseret i at gøre det her så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt, men vi kan ikke bare bruge mange hundrede millioner kroner, uden at vi sikrer, at erhvervet er med, og uden at vi sikrer, at vi får kvalitet for pengene. Derfor må jeg sige, at de to ting naturligvis er klare forudsætninger for, at det her kan gå igennem.

Jeg ved godt, at der er mange borgerlige politikere, der nu sidder og glæder sig over, at vi andre nok alligevel skal få det forslag igennem med den venstre side i salen, for hvad ville situationen være, hvis man overhovedet ikke gjorde noget? Så ville skovejerne selv skulle genplante skoven i Sønderjylland og andre steder, hvor der er fredskovspligt, og dér, hvor der ikke er fredskovspligt, ville der måske overhovedet ikke ske noget. Så ville den landsby, den by, det landområde, som havde skoven som en af sine dyrebare ting, overhovedet ikke få nogen skov.

Og derfor overlader det borgerlige Danmark, fordi det er angst for Dansk Skovforenings reaktioner, det til den venstre side i Folketinget at sørge for noget, der burde være en fælles opgave for os alle sammen.

Vi stiller krav i sociallovgivning. Vi stiller krav i arbejdsmarkedslovgivning. Vi stiller krav i den øvrige erhvervslovgivning til, at et erhverv skal hjælpe sig selv, hvis andre skal bistå det. Det må man også gøre på skovområdet.

Uanset den store skuffelse, det har været at lytte til de borgerlige ordførere her i dag, uanset at man totalt svigter hele egne af det danske samfund, hvis man skal tage det for pålydende, der bliver sagt her i dag, så vil det fortsat være regeringens bestræbelse med argumenter og ved at lytte at søge at nå et resultat, der er bredere end det, der tegner sig efter Folketingets debat her i dag. Men det haster, og det er vigtigt, at vi får denne afklaring, og det er vigtigt, at borgerlige partier gør op med sig selv, hvorfor der på dette område ikke skal stilles krav, når samfundet skal bruge i hundredvis af millioner af kroner.

Jeg sagde samfundet, for det er alle danske husejere, der kommer til at betale denne her ordning. Statskassen kommer også til at betale til den, men det er et mindre beløb, det drejer sig om. Når samfundet skal yde en så massiv hjælp, så har samfundet også ret til at stille krav til kvaliteten af de skove og til deres ejeres egen indsats.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører i anden omgang.

Hans Christian Schmidt (V):
Jeg vil gerne sige til miljøministeren, at der er ting, man skal passe gevaldigt på, f.eks. når man fra en talerstol taler om, at man nu gør no-